

tal af rebellige Menneſter, af Menneſter, ſom have Tøleſe for Pligt, men jeg troer paa den anden Side ikke at kunne lulle Diet for Erfaringen, ikke her i Landet, men over den hele Verden, og jeg paaftaaer da, at der er ikke og i hele Verden ikke har været noget Land, hvor Befolkningen i Skatteſager har været villig til uden Videre at hde det, ſom Oven fordrer, naar der ikke fra Skatteautoriteternes Side holdes et ſkarpt og væſentligt Tilſyn med, at det virkelig finder Steb. Dermed er naturligviis ikke modsagt, at Enkelte kunne gjøre det, og jeg vil troe, at naar dette Syſtem kommer igang, vil der findes Communer omkring i Landet i større eller mindre Antal, hvor man vil beſtræbe ſig for at faae Pengene ind, men jeg er fuldkommen overbeviſt om, at der er et ikke ringe Antal, hvor en modsat Beſtræbelse vil viſe ſig, og hvor man vil være meget villig til at give efter for det Tryk, ſom vil blive øvet paa Communalbeſtyrelſens Medlemmer fra de Skattepligtiges Side, for at diſſe kunne faae deres Skatteindtægt anſat ſaa lavt ſom muligt. Men derſom det ikke kan beſtrides, at dette vil finde Steb, hvad jeg ikke troer kan beſtrides, ſaa ſpørger jeg de Herrer: Hvor bliver da Skattens Retfærdighed af og den Rigelighed, ſom derved ſkal fremkomme over hele Landet, ſaa at hver Mand kun ſkulde udrede en vis Procent? Det vil komme til at ſtille ſig ſaaledes, at den fulde Skat bliver udredt paa nogle, Halvdelen paa andre og en Trediedeel atter paa andre Steder, og dermed gaaer denne Rigelighed og ſjønne Retfærdighed virkelig tabt. Nu vil jeg imidlertid gjøre de Herrer en Indrømmelse, og det er den, at det maafkee er mindre nødvendigt for mig at udtale dette, da de Herrer jo i Grunden have anerkjendt denne Tanke, idet de have ſagt: Ja, vi indſee, at det ikke godt gaaer an, det vil ikke være rigtigt at overlade til Communerne at ligne denne Skat ſaaledes uden Videre; vi maae alſaa give Communerne en Tilſtyndehelſe, vi maae hjælpe lidt paa dem i denne Henſeende, og ſaa ſætte vi et Voffemiddel op for at faae dem til at ligne rigtigt, og dette Voffemiddel beſtaaer i, at de til deres egen Fordeel ſkulde have Lov til at ligne $\frac{1}{4}$ pCt. Nu vil jeg tillade mig at bemærke ved denne Sag, at, for det Førſte

er dette Voffemiddel virkelig ikke i og for ſig ſaa overmaade kraftigt, naar vi tage Henſyn til, at der i Landet er omtrent 1,000 Communer. Naar den Skat, der kan ventes at ville komme ind ved 1 pCt., er anſlaet til 600,000 Rd., bliver 1 pCt. for hver Commune nemlig ca. 600 Rd., alſaa $\frac{1}{4}$ pCt. ca. 150 Rd. Det er alſaa den Fordeel, ſom Communerne ſkulde have ved at ligne denne Skat, at de faae, om ikke fulde 150 Rd., men f. Ex. kun 100 Rd., eller maafkee kun 70 Rd. — den Forſkjel er jo dog ikke ſaa stor —, men dette er neppe i og for ſig ſaa Meget, at det vilde virke ſynderligt paa Communalbeſtyrelſerne. Dernæſt maa ogſaa den Betragtning ligge overmaade nær for Communalbeſtyrelſerne at ſige: Ja, faae vi nu diſſe ca. 150 Rd. givne? Er der Noget, ſom kommer og forærer os dem, eller hvor faae vi dem fra? Saa ville de dog nok tænke ſig lidt om i den Henſeende, og med den Udvikling, ſom det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds antager, at der har fundet Steb i aandelig Henſeende i Landet, kan jeg ikke betvivle, at der i Communerne temmelig almindeligt vil blive Spørgsmaal om, hvem de faae diſſe Penge fra, men de ville da ſnart ſee, at det er af deres egne kommer, de faae dem. Jeg kan alſaa ikke troe, at dette Hjælpemiddel vil være af overmaade ſtor Nytte. Naar man ſaa dertil tager i Betragtning, hvorledes man opnaaer dette, vil jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at den ærede Ordfører gif temmelig let hen over et Punkt, ſom jeg dog troer, er noget meget væſentligt; thi naar jeg ſkal ſige, hvad der ved Procentſyſtemet er forekommet mig at være det aldeles væſentlige, maafkee nok ſaa ſtort ſom det, man har tænkt ſig ſom Retfærdighed, da har det været det, at man derved undgik alle diſſe Mellemlægninger mellem de forſkjellige Communer og hele den Correfpondance, ſom maatte finde Steb mellem de Eiere, der have Eiendomme i de forſkjellige Communer, og de forſkjellige Skattecommiſſioner ſamt de mange deeſte Indbetalinger, ſom maatte finde Steb. Dette er viſnok Noget af det, der meeft har indtaget adſkillige større Befiddere mod Contingentſyſtemet, og jeg indrømmer, at det for dem er en overmaade